

РЕШЕНИЕ

№ 650

гр. Бургас, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: СТАНИМИРА АНГ. И.

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИРА АНГ. И. Административно
наказателно дело № 20232120201362 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалба на В. Б. Б. с ЕГН: *****,
депозирана чрез адв.А. И. – САК, против Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ)
Серия К № 5230642 на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с
ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП му е наложено
административно наказание „Глоба” в размер на 400 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакувания ЕФ. На първо място се застъпва, че в ЕФ не
е посочен издател (орган), дата на издаване, начин и срок за обжалване. Твърди се, че в ЕФ
липса задължителен реквизит – описание на извършеното нарушение. Счита се, че в самата
снимка липсват задължителни реквизити като дата и час на съставяне, както и че не можела
да даде визуална представа за местоположението на мобилното средство, с което е
направена. Навеждат се възражения касателно неправилна правна квалификация на
нарушението. Допълва, че не може да се направи еднозначен извод, че процесният
електронен фиш бил връчен на наговия адресат, пради липса на обратна разписка или друго
доказателство, удостоверяващо самоличността на лицето, на което е бил връчен ЕФ.
Изтъква се, че Б. е бил лишен от възможността да посочи действителният извършител на
вмененото му нарушение. Като в допълнение посочва, че изтеклият период от време е
попечил на жалбоподателя да си спомни дали той или друго лице е управлявало
автомобила му съответния ден.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява, макар и
редовно призован. Неговият процесуален представител – адв.И., поддържа възраженията,
изложени в жалбата, чрез депозирано преди съдебно заседание становище. Навежда

възражения за незаконосъобразност на ЕФ доколкото не била спазена процедурата по съставяне на протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.

Административнонаказващият орган – ОДМВР-гр.Бургас, надлежно призован, не се представлява. В придружителното писмо, с което е изпратена на съда преписката, се заявява позиция за законосъобразност на издадения ЕФ, поради което и се пледира за неговото потвърждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП (видно от отразеното в самия фиш, а и от посоченото в разписката в ЕФ), фишът е връчен лично на 28.03.23 г., а жалбата срещу него е депозирана на 03.04.2023 г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 21.08.2021 г. в 17:16 часа в гр. Бургас на път I-9, км. 233+300, в посока от ПВ Сарафово към ПВ Север, техническо средство – мобилна система за контрол на скоростта – „ARH CAM S1” с № 11743D1, разположена на пътния участък, засякла и заснела, движещ се в указаната посока със скорост от 116 км/ч. лек автомобил „Порше панамера турбо” с рег. № ****. На това място от пътя имало въведено ограничение на скоростта с пътен знак B26 от 80 км/час. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование "Снимка № 11743D1/0180701". По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор "Пътна полиция" към ОД на МВР Бургас, които от записания файл установили, че заснетият автомобил „Порше панамера турбо” с рег. № **** е собственост на "О" ЕООД, но вписан ползвател е В. Б., както и че скоростта следва да се счита на 112 км/час (след приспаднатия толеранс от 3 % в полза на водача).

Бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5230642 на ОДМВР-гр. Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на жалбоподателя било наложено наказание „Глоба“ в размер на 400 лева.

Техническото средство - мобилна система за контрол над скоростта - "ARH CAM S1" с № 11743D1, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложените по делото Удостоверение и Протокол за проверка (л. 25 и л. 26).

По делото липсват данни, а и не се твърди, на основание чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП жалбоподателя да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението. Макар да има възражения в насока недоказаност на авторството, както и за лишаване на жалбоподателя от възможност за представяне на декларация по чл.189 ЗДвП, съдът намира същите за голословни. Съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи

писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Следователно в този 14-дневен срок жалбоподателят се е възползвал от правото си да депозира жалба, като е имал възможност да посочи друго лице, което е било управляващ автомобила в момента на извършване на нарушението. Да е управлявал друг не бяха представени и доказателства пред насоящия съдебен състав, поради което съдът намира възраженията в тази насока за голословни. Действително върху ЕФ е положен подпис и дата, макар и без име, като АНО е приел, че на така отразената дата, а именно 28.03.2023 г., ЕФ е бил връчен и са започнали да текат съответните срокове. Очевидно, жалбоподателя не е бил лишен от възможността да упражни правото си на жалба срещу ангажиращия му административнонаказателната отговорност акт, доколкото упълномощено от него лице го е атакувал пред настоящата инстанция.

Липсват данни, а и не се твърди, за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложените по преписката снимки.

На база на така възприетата фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП - при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В конкретния случай правилно е бил издаден ЕФ, който съдържа всички необходими реквизити. Настъпилата законодателна промяна в чл. 189 ЗДвП (обн., ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г.) и приетата Наредба № 81213-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г.) (Наредбата), които изцяло са съобразени с основните положения на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълкувателно дело № 1 от 2013 г. на ОС на колегиите на ВАС, налагат извод, че използването на мобилната техническа система е допустимо, като законът и Наредбата изрично сочат на неучастието на контролния орган в нейното функциониране и възможността за такова нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо

средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, да се издава електронен фиш. В § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието "автоматизирани технически средства и системи". Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В конкретния случай - видно от приложеното удостоверение и писмо (л. 25-26) – мобилната система за видео-контрол на нарушенията на правилата за движение "ARN CAM S1" с № 11743D1 е автоматизирано техническо средство по смисъла на закона, като цялостната обработка и формиране на доказателствения видеоматериал се извършва от специализирана програма, а операторът в патрулния автомобил има възможност единствено за визуален преглед на качеството на заснетия видеоматериал.

Както вече беше посочено - след измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532, издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, функциониращи автоматично. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. Доколкото за нарушението по чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки – то правилно в случая е бил издаден електронен фиш, а не наказателно постановление. В този смисъл е и практика на касационната инстанция – например Решение № 613/10.04.2017 г. по к. н. а. х. д. № 110/2017 г. на АДмС-Бургас.

На следващо място следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, която дефиниция е възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и съгласно които ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Видно от приложения на л. 10 фиш, същият е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро от ЗДвП задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да

водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението. В ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението – "път I-9, км. 233+300, в посока от ПВ Сарафово към ПВ Север, отразено е обстоятелството, че в този участък имало въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 80 км/ч., както и точната измерена от АТС скорост. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост – 32 км/час, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта.

Следва да се има предвид, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите - електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалването на електронните фишове – аргумент от чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Действително в процесния електронен фиш е посочена само териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и не са посочени конкретен издател, негов подпис и дата на издаване, но такива реквизити не са предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което това не може да бъде прието за пропуск, тъй като в случая нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП се явява специална по отношение на общото изискване на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за съдържанието на наказателното постановление. В този смисъл е константната практика на касационната инстанция например - Решение № 646 от 6.04.2015 г. на АдмС - Бургас по к. н. а. х. д. № 253/2015 г. и Решение № 539 от 19.03.2015 г. на АдмС - Бургас по к. н. а. х. д. № 150/2015 г.

Не случайно законодателят при определяне на реквизитите на електронния фиш в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не е посочил като изискване същият да съдържа име, длъжност и подпис на издателя си (или на лицето, което в последствие връчва фиша) и това е така, защото електронният фиш е акт, който се издава в резултат на заснемане със система за технически контрол, а не акт на административнонаказващ орган, каквото е наказателното постановление. Ето защо за разлика от общия процес регламентиран в ЗАНН, в хипотезата с издаване на електронния фиш, не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес

по ЗАНН – обвинение чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление (Решение № 1227/08.07.2015 г. по к. н. а. х. д. № 943/2015 г. на АдмС-Бургас). Законодателят в разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП е препратил към ЗАНН само процедурата по оспорване на електронния фиш, а в ал. 14 от същия член, е препратил към общия закон само за неуредените случаи. Това означава, че особената процедура, уредена в ЗДвП, се прилага такава, каквато е и така както е уредена в специалния закон и само за неуредените случаи, както и само в частта на оспорване пред съда на електронния фиш се прилага общия закон – ЗАНН. За това, след като в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са регламентирани реквизитите на електронния фиш, това изброяване следва да се възприема като изчерпателно, т. е. Достатъчно е електронният фиш да съдържа тези реквизити и да е издаден според образца утвърден със Заповед № Из-305/04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи. В случая процесният електронен фиш е именно такъв. След като в образца за електронен фиш и в изчерпателно изброените му в закона реквизити не се съдържа дата на издаване на електронния фиш, име на длъжностно лице, подпис и пр. - то такъв реквизит не е задължително да притежава и фишът.

Действително съдът констатира, че в ЕФ не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде обжалван. Това обаче в никакъв случай не може да се счете за съществено процесуално нарушение, доколкото очевидно и без това указание жалбоподателят е успял в срок да упражни правото си на жалба, поради което и този пропуск не се е отразил на възможността му да потърси съдебна защита на правата си.

Представен е и задължителния в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредбата, посредством които се установява мястото на извършване на контрола, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, мястото на пътния знак за ограничение и др.

По отношение на снимката на процесния автомобил, съдът следва да посочи, че не възприема доводите на Д. за това, че тя не отговаря на изискванията на закона. Тъкмо напротив – снимката съдържа всички нужни реквизити, като това, че показанията са изписани на черно поле под самото изображение на автомобила, не променя извода, че това поле е част от самата снимка. Изображението е достатъчно ясно и не представлява никаква трудност да се разчете регистрационния номер на автомобила.

Не се споделят от съда и доводите за незаконосъобразност на ЕФ, поради неспазване на процедурата по съставяне на Протокола по чл. 10 от Наредбата. В тази връзка съдът не може да не посочи и че съгласно разясненията, дадени с Постановление № 5/1968 г. на Пленума на ВС, въпросът дали наказателното постановление (в случая ЕФ) е законосъобразно издадено, трябва да се решава не с оглед на това, дали са допуснати въобще нарушения, а преди всичко, с оглед на това, доколко те са пречка чрез надлежна проверка да се установи, че деянието е извършено и деецът е известен. Следва да се има предвид и позицията на касационната инстанция, като например – Решение № 675/05.05.2021 г. по к. н. а. х. д. № 611/2021 г. на АдмС-Бургас, съгласно която – несъстоятелността на оплакванията за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неспазването на правилата

на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за работа с АТСС, произтича от това, че регулираната от тази наредба дейност не съдържа процесуални правила, чието нарушаване да може да бъде квалифицирано като съществени процесуални нарушения. Такива нарушения могат да се осъществят единствено при осъществяване на дейност, която е в рамките на започнал процес, в случая административнонаказателен. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Затова нарушенията на правилата за дейността на контролните органи, допуснати преди съставянето на АУАН нямат белезите на процесуални нарушения в рамките на образувано в последствие административнонаказателно производство. Ето защо допуснатите нарушения преди издаването на ЕФ нямат процесуален характер, а процесуалното им значение се свежда до разколебаване на доказателствената сила на доказателствата, сочещи наличието на визираното във фиша административно нарушение, които доказателства са изготвени по реда Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. При констатиране на такива нарушения съдът преценява приложените доказателства, като ги цени наред с всички останали по делото.

Именно прилагайки тези принципни положения, настоящият състав счита, че дори да бяха допуснати твърдените пороци, то те не са от естество да разколебая тезата за извършено административно нарушение, поради което и самостоятелно те не влекат до отмяна на санкционния акт.

Противно на становището на жалбоподателя, съдът счита, че в ЕФ е дадена коректна цифрова квалификация на извършеното нарушение. Внимателния прочит на ЕФ сочи, че нарушението е квалифицирано като такова по [чл. 21, ал. 2 ЗДвП](#), а превръзката с ал. 1 на същата разпоредба е направена с оглед пълнота и по никакъв начин не възпрепятства жалбоподателя да разбере, какво точно нарушение му се вменява.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл. 21, ал. 2 и ал. 1 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведени пътни ограничения за скорост при управление на МПС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил.

В заключение съдът следва да посочи и че наложеното на жалбоподателя наказание е съгласно предвиденото в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП – "Глоба" в размер на 400 лева, който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпроса за намаляването ѝ, както и въпроса дали случая може да се приеме за маловажен. Управлението на пътно превозно средство е дейност с повишен риск и една от най-честите причини за настъпването на ПТП е именно движението с несъобразена или превишена скорост, поради което и извършеното се явява деяние със завишена обществена опасност.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като наложеното му

наказание е правилно и законосъобразно индивидуализирано, поради което и атакуваният ЕФ следва да се потвърди изцяло.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия К № 5230642 на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на В. Б. Б. с ЕГН: ***** е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 400 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____